

Erre ő rám mosolyog a huncut szemeivel, és azt kérdi: Apa, a felhőt bekapcsoltad?

De ne fussunk ennyire előre.

Szerdán csapott be a ménkű. Vágtattam a Patkóba, a fülembe dübörgött a **Judas Priest** [Firepower](#) albuma, és épp elhangzott az egyik kedvenc számom intrója, a dobok felpörgették a ritmust, és már a számban éreztem a pillanatokon belül megszólaló riffek ízét.

Csak a riffek nem szólaltak meg.

A szám félbe szakadt és helyette egy teljesen másik kezdődött. Olyan volt, mint amikor 120-nál satuféket nyomnak, és szinte megfojt a biztonsági öv.

De itt még nem jutott eszembe az Apple kurva anyja. Újra tettem a számot, és vártam a csodára. De a csoda megint elmaradt, a szám ismét félbe szakadt mielőtt még igazából elkezdődött volna.

Akkor már a májam kezdett bevadulni, dühömben le is töröltem az albumot, és az első wifis

helyen újratöltöttem.

Ismét semmi.

Nézem, hogy a Guardians című szám csak 1:04 hosszú. Igaz, sosem néztem eddig, de olyan 5-6 percre tippeltem volna.

Már épp írni akartam valakinek, hogy sérült a Apple Storeban a zene, amikor rájöttem, hogy a köcsög Judas Priest a számot két részbe vágta, az intrót [Guardians](#) névvel tette a lemezre, az ereszd el a hajam pedig Rising From Ruins név alatt dübörög.

Csak ezt én eddig sosem vettem észre. Mert eddig a rohadt telefon szép sorban játszotta a számokat. Most meg keveri. Mert valaki átállította.

Arra elég hamar rájöttem, hogy az a valaki én lehettem, valószínű futás közben. Arra már nehezebben, hogy hogyan állíthatom vissza.

Ne röhögj!

Tudtam, hogy van egy keverés gomb, két egymásba fonódó nyilacskával, és nyomogattam is rendesen. Csak semmi sem történt. A gomb továbbra is azt írta, hogy keverés, és a számokat továbbra is össze-vissza játszotta.

Ekkor már nem tudom, hogy mennyi volt a vérnyomásom, de mindenképp sokkal több, mint amennyit a háziorvosom hat évvel ezelőtt felírt. És imádom én a minimalizmust, de azt nem, ha a design megöli a funkciót, és simán le tudtam volna keverni egyet Johnatan Ivenek.

De ő messze van, én meg közel. Így csak az iTunes-t kevertem le a telefonomról, majd vissza.

De semmi hatás. Vagyis de. Az összes albumom eltűnt. Pedig a nyavalyás applikáció egyből tudta, hogy én vagyok, és azt is, hogy milyen alsógatya van rajtam. Csak a szaros albumaimat

nem akarta visszahozni a telefonra.

Sebaj. Töltünk rá egyet.

Ha már fizetjük a havi bérletet. Na, ekkor már volt szíves szólni, hogy sajnos addig, amíg a felhőt nem kapcsolom be, nem tudja teljesíteni a kívánságaimat.

És ekkor jött a teljes megsemmisülés. Láttam magam hatvanöt évesen, ahogy hisztizem a lányomnak, hogy a szar telefonon, amit tőle kaptam születésnapomra egy rohadt Tankcsapda számot sem lehet meghallgatni. Erre ő rám mosolyog a huncut szemeivel és azt kérdi:

Apa, a felhőt bekapcsoltad?

És persze a keverést is ki lehetett kapcsolni, csak nem úgy, és nem ott, ahol próbálkoztam.

De ez már egy másik történet.